

Leden - únor 2016

Vodopád

Obsah:

Děni ve škole
Rozhovor
Lyžařský kurz
Pranostiky
Jazykolamy
Děni ve škole
Co nás baví
Děni v obci
František Udržal
Poznáš osobnost?

Masarykova základní škola
Dolní Roveň

Dění ve škole

Roveňský hrníček

V úterý 16. 2. se na naší škole konala recitační soutěž Roveňský hrníček. Soutěžilo se celkem ve třech kategoriích. Recitátoři, kteří skončili na stupních vítězů, nás budou v březnu reprezentovat v okresním kole v Pardubicích. A komu máme tedy držet palce?

V kategorii páté třídy to jsou:

1. místo: Daniela Klepalová
2. místo: Kateřina Klejchová
3. místo: Eliška Hrochová

V kategorii šestých a sedmých tříd obsadila

1. místo Daniela Pelikánová (nikdo další se bohužel nezúčastnil)

V kategorii osmých a devátých tříd si stupně vítězů rozdělili tito žáci:

1. místo: Petra Štěpánková
2. místo: Lenka Štěpánková
3. místo: Dominik Vokoun

Všem přednášejícím, porotě i paním učitelkám, které děti připravovaly, děkuji a přeji mnoho úspěchů a spoustu nadšených recitátorů v dalším ročníku této soutěže.

Mgr. Ivana Šmaterová

Lyžařský výcvikový kurz

V letošním roce opět pořádala škola výcvikový lyžařský kurz, který se konal od 7. 2. 2016 do 12. 2. 2016 v Olešnici v Orlických horách. Kurzu se zúčastnilo 25 žáků. Po mnoha letech, kdy lyžařské kurzy probíhaly v Kamenci, jsme letos zvolili pro ubytování chatu Jurášku. Chata má vlastní lyžařský vlek a hlavně možnost umělého zasněžování, díky kterému jsme mohli lyžovat celý týden.

Po ubytování jsme se vypravili s lyžemi na svah, kde proběhlo rozdělení do družstev podle výkonnosti a lyžařských schopností. Vedoucími družstev byli pan učitel Mgr. Zdeněk Tužil a paní učitelka Mgr. Denisa Kozáková. Výcvik probíhal podle výcvikového plánu a nevyskytly se žádné provozní ani výukové problémy. Bylo vytvořeno i jedno snowboardové družstvo pod vedením pana učitele Mgr. Miloslava Poláka, ve kterém žáci prošli základním výcvikem. Třetí výukový den byl odpočinkový – vzhledem k nedostatku přírodního sněhu nemohlo proběhnout seznámení a vyzkoušení běžeckých lyží. Proto jsme podnikli vycházku po Olešnici a navštívili další lyžařský areál, kde ovšem bylo sněhu ještě méně. Velký úspěch sklidilo středeční večerní lyžování, které absolvovali zdatnější

lyžaři. Ve čtvrtek odpoledne proběhly tradiční závody ve slalomu, kde si žáci ověřili a předvedli své schopnosti a dovednosti, které si během výcviku vylepšili. Všichni absolvovali závod bez problémů a s velkým nasazením.

Při večerních programech se žáci seznámili s pravidly chování a bezpečnosti na horách, na sjezdových a běžeckých tratích a besedovali se členem Horské služby z Deštného, který mezi nás přišel. Ve čtvrtek večer proběhla skvělá závěrečná diskotéka, kterou připravil správce chaty.

Na zdravotní stav žáků po celou dobu dohlížela zdravotnice - paní vychovatelka Daša Vachová, která byla se žáky přítomna i celý den na svahu. Došlo k jednomu úrazu na chatě – podvrtnutí kotníku. Žákyně byla ošetřena Horskou službou z Deštného a převezena na vyšetření do nemocnice v Rychnově nad Kněžnou. Po ošetření se vrátila zpět na chatu a pokračovala ve výcviku.

Stravování bylo velmi dobré. Pitný režim byl k dispozici po celý den.

Poděkování patří celému kolektivu chaty a vleku, který se o nás vzorně staral a snažil se vyhovět všem našim požadavkům.

Mgr. Zdeněk Tužil, vedoucí výcviku

Rozhovor se Sandrou ze VII. třídy

Jak dlouho chodíš k nám do školy?

Od začátku školního roku.

Odkud ses přistěhovala?

Z Moravské Třebové.

Jak se ti tu líbí?

Jde to.

Jak dlouho se věnuješ koním?

4 roky.

Máš koně?

Ne.

Byla jsi někdy na závodech?

Ne.

Kam chodíš?

K Adrianě Horníčkové.

Na jakém koni jezdíš nejčastěji?

Na Amadeusovi, je mu 16.

Kolik hodin tam trávíš?

Asi 3 hodiny.

Co umíš?

Klusat, skákat v klusu, cválat a skákat ve cvalu, ale tomu se teď nevěnuji.

Pranostiky

Leden

V lednu sníh a bláto, v únoru tuhé mrazy za to.

Leden studený, duben zelený.

Jaký leden, takový červenec.

V lednu mráz - těší nás; v lednu voda - věčná škoda.

Když krtek ryje v lednu, končí zima v květnu.

Únor

Únorová voda - pro pole škoda.

Když únor vodu spustí, ledem ji březem zahustí.

5. února - Svatá Agáta bývá na sníh bohatá.

6. února - Svatá Dorota také na sníh bohatá.

20. února - Konec masopustu jasný - len krásný.

Jazykolamy

A to mám pracovat na tom nejneobhospodařovatelnějším pozemku?

Dolar libra rubl.

Drbu vrbu.

Jelen letěl jetelem, jetelem letěl jelen.

Já rád játra, ty rád játra, ty rád játra, já rád játra, co nám brání dát si játra?

Královna Klára na klavír hrála.

Měla babka v kapse brabce, brabec babce v kapse píp. Zmáčkla babka brabce v kapse, brabec babce v kapse chcíp.

Náš Popokatepetl je ze všech Popokatepetlů nejpokatepetlovatější Popokatepetl.

Nenaolejuje-li tě Julie, naolejuji Julii já..

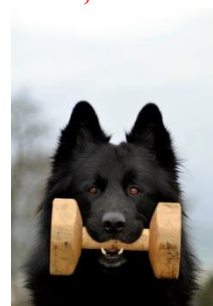
Co nás baví

Vždy jsme rádi, když nám některý ze spolužáků na sebe prozradí něco, o čem se obecně neví 😊

Baron

Baron je tříletý, černý a dlouhosrstý kříženec, jeho otec je německý ovčák a matka belgický ovčák se samojedem. Má klidnou a trochu bázlivou povahu, jinak je přátelský. Náš dům však ohlídat dovede, příchod cizího člověka dost hlasitě oznamuje. Snad jako každý pes miluje pamlsky, které používám při výcviku, ale uvítá i

balonek nebo jinou hračku za kterou může běhat. Ze všeho nejraději se se mnou mazlí a je šťastný, když ho za povedený cvik chválím. Jsou určité cviky, které se rychle naučí a dělá je z lásky ke mně, ale když dojde na stopu, je na něm poznat, jak je znuděný a vyloženě ho to nebaví. Mám ho moc ráda, proto mně to oplácí tím, že se snaží, abychom na závodech měli úspěch. Musím říct, že se mu to opravdu daří skvěle. Když to vezmu od samého začátku, tak jsem hledala dalšího pejska za toho, co nás ve stáří opustil a odešel do psího nebička. Našla jsem na internetu nabídku s krásnou fotografií, ta mě tak zaujala, že po domluvě s majitelem jsme si štěňátko odvezli. Byla to spíš taková malá, černá a chlupatá kulička, se kterou jsem neměla žádné plány, a proto mě vůbec nevadilo, že je to kříženec. Štěňátko jsem pojmenovala Baron a čím víc jsem si s ním hrála, tím víc jsem zjišťovala, že je docela učenlivý. Napadlo mě, že bych mohla navštívit cvičák, kde by nás naučili základní povely.

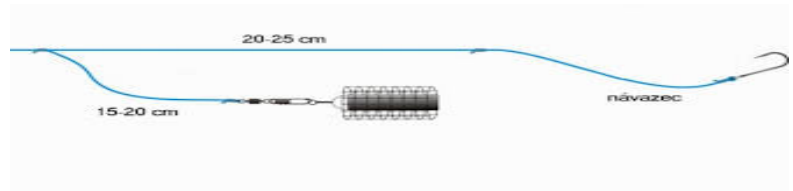
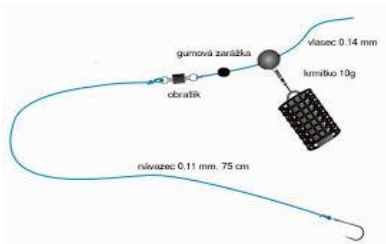
Eliška Filipiová, IX. třída

Zeměpisná olympiáda 2016

V úterý dne 16. 2. 2016 v budově DDM Beta Pardubice proběhla Zeměpisná olympiáda. Žáci Radim Kopřiva a Dorothea Malinská se v doprovodu paní učitelky Sevránkové této soutěže zúčastnili. V 8 hodin ráno jsme vyrazili vlakem do Pardubic. Presentace byla mezi 8 - 9 hod. Mé první pocity byly smíšené – strach, tréma, stres, ale i nadšení a zvědavost. Po krátkém poučení o pravidlech a rozdělení do skupin podle věku (A, B, C, D) soutěž začala. Na první část, práci s atlasem, bylo vyhrazeno 45 minut. Další část byl písemný test geografických znalostí. A poslední byla praktická část. Na poslední dvě části jsme měli 60 minut. V průběhu soutěže ze mě všechny špatné obavy opadly a začala jsem mít radost a dobré pocity. Mezi testy byly krátké 10 minutové přestávky na pití a svačinu, případně na poradu s dozorem. Po konci soutěže jsme došli na autobusovou zastávku a autobusem ve 12.30 hod odjeli do školy. **Dorothea Malinská, VI. ročník**

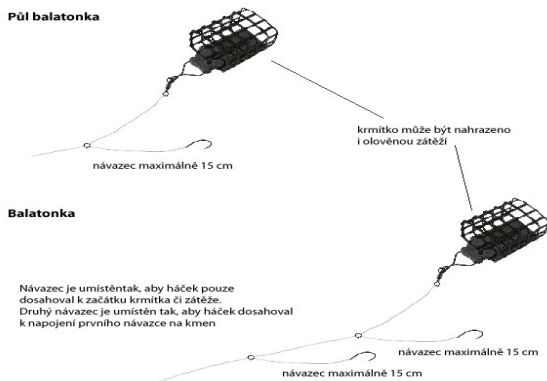
Jak začít s lovem na feeder

S lovem na feeder by měl podle mě začít každý, protože je všestranný, rychlý a dají se s ním lovit všechny druhy ryb. Nejlepší je lovit ve vzdálenosti od 16-ti metrů do 30-ti metrů, protože na tuto vzdálenost dokážete lovit přesněji a jednodušeji. Další důležitá věc je výběr místa, návad a nástrah. Asi nejdůležitější věcí nejen u feederu, ale u všech stylů je vázání uzlů a montáže. Několik uzlů např. montáž:

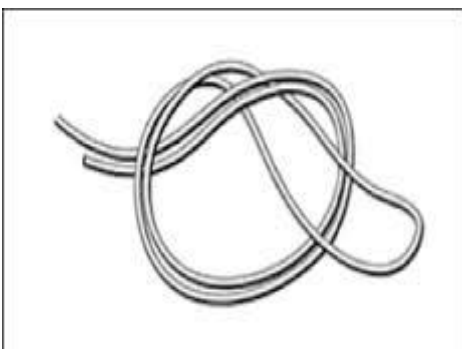
klasická průběžka

montáž helikoptera

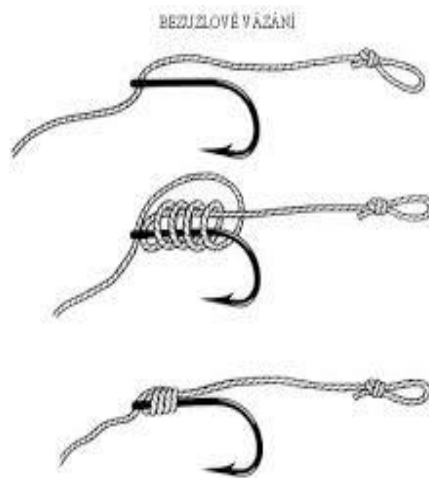

montáž paternoster

uzel griner

klasická smyčka

bezuzlové vázání

Slovo *feeder* je z latinského slova *feede*, což znamená krmít čili u feederu je **důležité** přesné krmení.

Na začátku rybářské výpravy je důležité naházet do vody cca 10 krmítek do **jednoho místa**.
Příště si povíme o rybaření na matchový prut.

Šimon Jirků, VI. třída

Potápění

Potápění je činnost člověka pod vodní hladinou s dýchacím přístrojem nebo bez něj. Potápění lze rozdělit také na rekreační a profesionální. Potápěčská ABC výstroj se skládá z masky, ploutví a dýchací trubice. Další nezbytnou částí výstroje je nůž, oblek, kukla, rukavice, botičky, manometr, kompas a někdy i svítilna. Při zanoření je potřeba vyrovnávat tlak, a proto s rýmou se nelze potápět, protože by se těžko vyrovnával nebo by nešel vůbec vyrovnávat tlak. Plicní automatika se skládá z 1. a 2. stupně, první stupeň je připevněn k láhvi a druhý stupeň neboli náustek se vkládá do úst. Láhev je připevněna pásky k jacketu, ve kterém jsou závaží, které je pro každého potápěče jiný, záleží totiž na síle neoprenu a na vztlaku potápěče. Vzduch v láhvi se skládá z kyslíku 21%, dusík 78% a vzácné plyny (argon, hélium, CO₂, vodní pára atd.) 1%. Také je důležité si vybrat správnou masku, ploutve a neopren (oblek). Správná maska se pozná tak, že když si ji nasadíme bez pásky na obličej, přitiskneme a nadýcháme se nosem, tak by měla držet na obličejí. Ploutve by měly být středně tvrdé a nemělo by se v nich moc chodit, protože mohou způsobovat křeče. Oblek by měl být přitisknutý na tělo, protože nesprávná velikost obleku může způsobit „barotrauma“. Také je potřeba ještě před ponorem zkontrolovat, jestli je všechno správně přidělané a může se jít do vody.

Barbora Vinařová, VII. třída

Martina je žákyní IX. třídy a kromě koní je její další zálibou psaní povídek. Takže v tomto čísle jsme se rozhodli vytisknout první část a doufáme, že se všem bude líbit ☺

Prolog:

Vše se zhroutlí, všichni odejdou.. A ona zůstane, opuštěná a nedůvěřivá, ale zůstane. Musí začít nový život někde jinde. Nechce zapomenout, ale taky nechce, aby jí to pronásledovalo na každém kroku. Doufá, že upadne do každodenního stereotypu, ale nedaří se jí to..

Part I.

Vše je ztracené, můj život skoro ani nezačal a připadá mi, že pomalu končí. Musím začít znovu, nebo se opravdu zblázním nad tím vším, co mě obklopuje. Kam se podívám, něco mi to připomene a já ztrácím nad sebou kontrolu. Nesmím podlehnout, a tak nastupuju do autobusu a odjíždím odtud snad už navždy. Nikdy se sem nechci vrátit. Ano, bojím se. Jedu za svou tetou, jediná ona mi z mé rodiny zbyla. Žije v malém městě jménem Malverne. Ahh.. Moc se omlouvám, ještě jsem se nepředstavila. Jmenuji se Alice O'Connors a je mi 17 let. Víc o sobě vlastně nevím, protože jsem si stále nezvykla žít. Zní to

Moje všechno

divně, ale já to opravdu moc neumím. A když jsem se jednou snažila žít, skončilo to.. ne, nebudu o tom mluvit. Je to moc brzy, abych o tom mluvila, aniž bych začala brečet.. Neberte to špatně, nechci utéct před celou svou minulostí, jen tou horší částí, která mě zevnitř mučí. Chci vzpomínat, ale nemohu. Vždy se mi zobrazí celá ta věc. Neutíkám, jen se snažím začít novou část mého života.

Po noci strávené v autobuse jsem vystoupila na autobusovém nádraží, kde jsem měla přestoupit na další spoj, který mě již doveze přímo do Malverne. Je tu spousta lidí, a tak se snažím splynout a dostat se co nejdříve k nástupišti. Koukám se do země a snažím se nevnímat křik malých dětí nebo hádající se pár. Lidé do mě vráželi, skoro jako kdyby nechtěli, abych se do toho autobusu dostala. Konečně, pomyslela jsem si. Jede to až za dvě hodiny, mohla by tu být nějaká kavárna nebo aspoň automat na kafe. Nejdřív ale musím najít toalety, vypadám určitě hrozně. Nechci, aby se mě teta lekla.., zamumlala jsem si pro sebe. Nebylo to zas tak těžké. Za půl hodiny jsem byla převlečená, lehce namalovaná a už jsem vcházela do kavárny. Obsloužila mě mladá holka, kolem 15... Hnědé vlasy svázané do chaotického drdolu, oříškové oči, lehce opálená pleť.. Podle cedulky se jmenovala Amy.

To já byla skoro přesný opak. Mám vlasy barvy tmavé čokolády, skoro připomínají černé. Sahají mi pod ramena. Teď jsem je měla rozpuštěné. Oči mám šedé, kolem zorničky modrozelené. Nos malý, rty plné. Pleť nezdravě bledou, ale mě se to tak líbilo. Vynikaly mi oči. Měřím úctyhodných 167 centimetrů, na střední, kterou jsem opustila, jsem byla ve svém ročníku jedna z nejvyšších holek. Ale dost již o mě. To kafe bylo opravdu skvělé. Moje myšlenky se začaly vracet o několik týdnů nazpět a já věděla, že je zle. Naneštěstí jsem na sobě ucítila něco horkého. Probralo mě to z mého transu a já před sebou uviděla kluka. Mohlo mu být kolem 19 let, ale na typování věku jsem opravdu levá. „Moc se omlouvám, nebylo to schválně!“, omlouval se mi. Měl krátké, neupravené kaštanově hnědé vlasy, zelené oči, rty plné. Na sobě měl bílé tričko, pod kterým se rýsovaly svaly, džíny a

kecky. Byl roztomilý, jak se o mě bál. Snažila jsem se vypadat našťavaně, protože by se tak normální člověk, který je politý kávou choval. Nebo ne?? To je jedno, instinkty mi radily, ať tak prostě vypadám. Jen jsem se na něj zamračila, zamumlala pro sebe pár sprostých slov a prostě jsem ho tam nechala stát a odešla. Cestou ven jsem se stavila u pultu a zaplatila. Ten kluk tam jen stál a ve tváři měl překvapený výraz. To byl můj herecký výkon tak špatný nebo jsem reagovala nějak jinak, než normální člověk? To se asi nikdy nedozvím. Ještě jednou jsem tedy byla nucena navštívit toalety a převléknout se z politých věcí do něčeho pro mě snesitelnějšího. Černé tílko a krátké kraťasy. Tohle jsem prostě já. Neoblékám se tak schválně, ale prostě je to pro mě pohodlné. Když jsem vyšla ven, ten kluk tam na někoho čekal. Udělala jsem ještě pár kroků a snažila se mu vyhnout, ale popadl mě za loket a poodešel se mnou trochu stranou. Trochu jsem ztuhla. Nemám ráda, když se mě dotýká někdo cizí. Očividně si toho všiml a malinko stisk povolil, ale stále jsem se mu nemohla vytrhnout. „Proč jsi jen tak odešla? Čekal jsem, že mi aspoň vynadáš nebo na mě vyleješ zbytek svého kafe.“ „Nejsem stejná, jako ostatní. Byla to nehoda a už bys mě mohl pustit.“ Poslední část věty jsem skoro zavrčela. On mě však nepustil, jen na mě zúžil své zelené oči. „Jak se vůbec jmenuješ?“ „Myslím, že ti na to nemusím vůbec odpovídat.“, zasyčela jsem. Jen se mu zvedl jeden koutek do pokřiveného úsměvu. „Pokud ti to pomůže, představím se první já. Jsem Jackson James.“, představil se. Dost jsem přemýšlela, jestli to není dost riskantní sdělit mu své jméno. Vypadal neškodně, tak proč ne? „Alice O’Connors.“, řekla jsem již normálně. Když jsem se však podívala na hodinky, skoro jsem vyletěla z kůže. Autobus odjíždí za tři minuty! „Musím jít nebo mi to ujede!“, vytrhla jsem se mu ze sevření jeho ruky a utíkala s kufrem, jak nejrychleji to šlo. Konečně jsem se usadila na sedadle, když jsem zaregistrovala osobu, která si chtěla ke mně přisednout. Tak s tímhle jsem nepočítala.. „Bude to ještě dlouhá a zajímavá cesta.“, pomyslela jsem si v duchu.

Martina Bisová, IX. třída

Dění v obci

Tři králové (6. leden)

Legenda

Legenda o Třech králich, kteří putovali za narozeným Ježíšem do Betléma, je všeobecně známa. Její vznik už asi ne. Ježíšův apoštol Matouš se ve svém evangeliu zmiňuje o třech mudrcích, kteří prostřednictvím nové hvězdy hledali místo, kde se narodilo božské dítě. Chtěli se mu poklonit a předat vzácné dary (zlato, kadidlo a myrha – vonná pryskyřice). V evangeliu se nehovoří o tom, kolik jich bylo, jak se jmenovali. Až později vznikla křesťanská legenda, která ustálila počet na třech a dala jim jména – Caspar (Kašpar), Melichar a Baltazar. Tento den byl významný tím, že byl pokřtěn Ježíš, až později se 6. ledna začal slavit svátek Tří králů. Tímto svátkem je završeno vánoční období.

Pranostiky

Na Tři krále – zima stále.

Na Tři krále mnoho hvězd – urodí se hodně bramborů .

Již nás mrazy nepoplení, minulo nás Boží křtění (6. leden)

Třpytí – li se hvězdy tu noc před Třemi králi, rodí se hojně bílí beránci.

Tři králové mosty staví, nebo je boží .

Tříkrálové obchůzky

Byl mnohem skromnější než-li např. masopustní. Tvořily ho tři děti – králové. V úplných začátcích této tradice chodily společně s učitelem nebo knězem. Někde je doprovázeli pastýři (pastuchové), jindy sluhové (laufrí).

Jaké měli kostýmy

Všichni Tři králové měli dlouhé košile a červené šerpy kolem pasu. Lišili se barvou čepice. Kašpar měl čepici červenou, Melichar bílou a Baltazar černou čepici a začerněnou tvář. Dle krajových zvyklostí měli namísto čepice papírové koruny s prvními písmeny svého jména, košile přepásané provazem nebo červeným šátkem a vousy z koudele nebo vaty .

Jaký byl smysl a průběh obchůzky ?

Průvod chodil od domu k domu, vykuřoval je kadidlem a kropil svčenu vodou. Společně s domácími se koledníci modlili a zpívali koledy, z nichž je nejznámější „My Tři králové jdeme k vám...“ při odchodu napsali na dveře svčenu křídou K+M+B a příslušný letopočet. Tříkrálové obchůzky v minulém století skoro vymizely. V současnosti se objevují v podobě charitativních sbírek. Charita dala koledování nový rozměr a smysl. Od roku 2001 oslovuje všechny lidi dobré vůle, aby přispěli na pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí.

Tři Králové v Rovni

Nás ve škole i školce navštívili také Tři králové 6.1.2016 a popřáli nám „ Štěstí, zdraví, dlouhá léta“

Do naší obce zavítali v sobotu 10. 1. 2016. Obchůzka se nesla v duchu charitativní akce. Děti doprovázela vždy dospělá osoba, která byla vybavena průkazem charity a zapečetěnou pokladničkou .

Peněžní příspěvky poté mají putovat na pomoc v nouzi a na provoz charity. Přinášíme i fotografie K+M+B , kteří nás navštívili .

Hasiči v Rovni

23.1.2016 náš sbor pořádal „ Dětský karneval “, do kterého se plně zapojujeme i my. V KD v Horní Rovni máme vyzdobený sál, který nám zanechává myslivecké sdružení z předešlého plesu. My jen zavěsíme balónky, řetězy, krepáky a karneval může začít. Každé dítě dostalo na uvítanou sušenku. Pořádala se promenáda masek, soutěžilo se, tancovalo a byla výborná nálada, která vyvrcholila u oblíbené tomboly. Nakonec se zapojili i rodiče, kterým se karneval evidentně líbil. Veselí bylo ukončeno známou písničkou „ Jede, jede mašinka “, při které se všichni pobavili . Spokojeni a unaveni odcházeli v podvečerních hodinách domů.

Masopust

Dne 6. 2. 2016 náš sbor pořádal Masopustní průvod obcí, kterého se každoročně účastníme i my. Počasí nám přálo, svítilo krásně sluníčko.

A jak vypadá průvod obcí ?

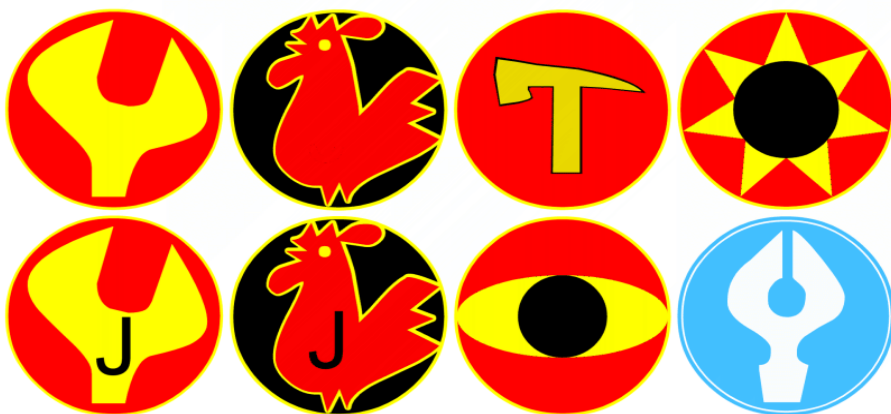
U každého domu se zastaví, zahraje hudba, lidé si zatancují se ženichem nebo nevěstou a pak následuje zbytek průvodu medvěd s medvěďárem, kominíci, cikáni, šaškové uzenaři , pedikérky. Letos jsme měli Macha a Šebestovou, Mary Poppins a pojízdný sekáč HOGO – FOGO.

Odznaky odbornosti

V lednu a únoru jsme se připravovali na odznaky odbornosti. Ty jsou součástí celoroční hry „Plamen“. Každý kolektiv musí splnit minimálně 5 odznaků odbornosti. Nově se zavedl odznak „Hasičátko“, který plní děti do 6 let, jsou to děti z přípravky. Další odznaky jsou preventista junior a strojník junior - ty obsahují pouze ústní část.

Posledními jsou preventista, strojník, cvičitel, velitel, kronikář, instruktor tyto jsou odznaky jsou těžší, protože obsahují jak ústní, tak písemnou část a plní je starší děti. Letos jsme získali 19 odznaků odbornosti.

Výročí v obci

František Udržal

10. 1. 2016 jsme si připomněli 150 let od narození Františka Udržala. V Sokolovně v Dolní Rovněň vystoupila Filharmonie z Pardubic a tři pěvecké sbory. Na koncert se dostavili - vnuk Františka Udržala Jiří Žďárský s manželkou, neteř Alena Křížová a manželka synovce paní Udržalová.

Před zahájením koncertu starostka obce Iva Vinařová, místostarosta Jiří Vančura a zástupci hasičských sborů položili kytici na hrob Františka Udržala na místním hřbitově.

A kdo vlastně byl František Udržal ?

František Udržal (3. ledna 1866 Dolní Rovněň – 24. dubna 1938 Praha) byl český politik, meziválečný československý ministerský předseda a ministr národní obrany.

Narodil se v české statkářské rodině v Dolní Rovněň. V letech 1883 – 1886 studoval na hospodářské akademii v Táboře a posléze strávil ještě dva semestry studia na zemědělské univerzitě v Halle. Po vojenské službě v rakousko-uherské armádě se stal záložním důstojníkem.

Mladočeským a agrárním politikem za Rakouska-Uherska

Roku 1894 převzal rodinné hospodářství v Dolní Rovni na Pardubicku. Od počátku 90. let 19. století se též začal politicky angažovat na Pardubicku. Nejprve se podílel na činnosti mladočeské strany, později České strany agrární, v níž již v roce 1906 patřil mezi hlavní politiky.

Československým poslancem a senátorem

Jeho politická kariéra vyvrcholila po vzniku samostatného Československa. V samotný den vyhlášení nezávislého státu ovšem ještě pobýval ve Vídni, do Prahy nicméně dorazil ještě toho dne. Jako předseda prozatímního branného výboru Národního

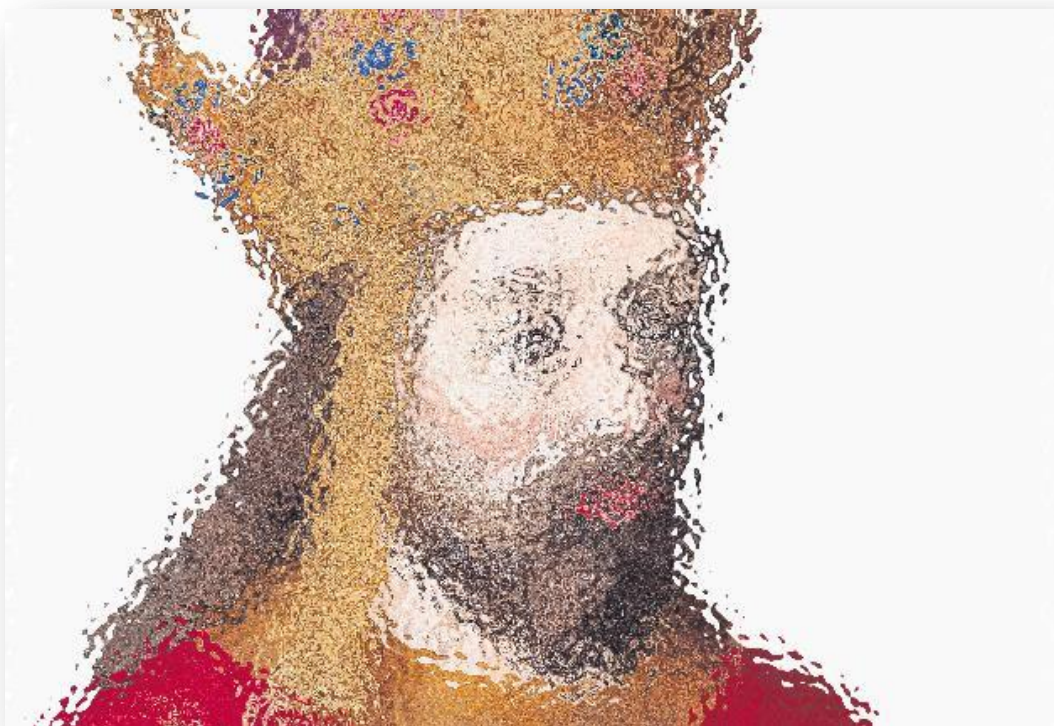
výboru se podílel na převzetí moci v Praze, když neutralizoval pražské velitelství rakousko-uherské armády vedené podmaršálkem Kestrankem. Zneškodnil také plány vojenského velitele v Litoměřicích podniknout pacifikační vojenskou akci proti Praze. Převrat tak proběhl bez násilí. V letech 1918-1920 zasedal v Revolučním národním shromáždění. Pak byl dlouhodobě poslancem Národního shromáždění ČSR, kam byl opakovaně zvolen v parlamentních volbách v roce 1920, parlamentních volbách v roce 1925 a parlamentních volbách v roce 1929 a kde zasedal až do roku 1935. Pak ještě po parlamentních volbách v roce 1935 usedl na křeslo senátora Národního shromáždění, kde setrval do prosince 1937, kdy rezignoval a nahradil ho Josef Stržil. Dlouhodobě byl předsedou poslaneckého a senátorského klubu agrární strany.

Byl ženat s Marií, roz. Pýchovou.

Jeho syn JUDr. Ing. Jiří Udržal (28. května 1904 - 1971) byl přesvědčeným komunistou a pracovníkem firmy J. A. Bati, po 2. světové válce proti němu svědčil před Národním soudem. Dcera Jarmila se roku 1928 provdala za Arnošta Košťála, hoteliéra a pozdějšího protinacistického odbojáře.

Jeho zásluhou byla v obci postavena budova základní školy, hospodářské školy, sokolovny a obecního úřadu .

Poznáš osobnost?

Na další číslo se můžete těšit v dubnu 2016. Vaše redakce